Samenkörner (Neue Folge 27) 1933

# Cartea

Tatăl meu era nobil polonez și catolic, mama mea era englezoaică și protestantă. Amândoi trăiau complet în lume și nu se interesau de lucrurile divine. Dacă mergeau din când în când la biserică, atunci era numai așa, ca să asculte un concert bun de orgă.

După ce părinții mei trăiseră câțiva ani în Londra, s-au hotărât să se mute în patria tatălui meu, în Galiția. Puțin înainte de mutare a venit în vizită un frate de-al mamei mele, care era medic în Edinburgh. El era un bărbat de lume, ca părinții mei, și orice altceva decât temător de Dumnezeu. Cu toate acestea, el era predestinat să le facă un serviciu inestimabil părinților mei.

Când unchiul meu a văzut în casa noastră, în care totul indica deja plecarea iminentă, vraful de cărți gata de împachetat și a privit volumele ceva mai îndeaproape, i-a atras atenția faptul că dintre ele lipsea o carte.

„Nu văd aici nicio Biblie", a spus el.

„Nicio *Biblie*?" Un râs în hohote a însoțit răspunsul scurt al părinților mei.

Dar unchiului meu părea că nu-i dă pace că sora lui avea să se mute fără Biblie în întunecata Galiție. În orice caz, o zi după plecarea lui a sosit la noi o Biblie, pe care unchiul meu o cumpărase și a pus să fie trimisă părinților mei. Trimiterea a stârnit uimire și clătinat din cap, dar Biblia a fost totuși împachetată și a călătorit cu noi în țara îndepărtată.

Speranțele puse în Galiția n-aveau să se îndeplinească, mai mulți anii unul după altul recolta a fost proastă și o boală survenită, perseverentă, de lungă durată a tatălui meu, care îi mistuia toată puterea, au făcut șederea în patria tatălui meu, de la care el așteptase atât de mult, una foarte grea pentru părinții mei.

Mama făcea tot ce putea ca să-i ușureze tatălui meu viața. Ea îi citea neobosită cu glas tare. O carte după alta era luată din bibliotecă, până când toate - până la una - fuseseră citite. Această singură carte, care era mereu pusă deoparte, era Biblia.

Când n-a mai existat alt material de lectură, părinții mei și-au spus într-o zi unul altuia: „De fapt, noi am putea să citim odată și Biblia."

Gândul la citirea acestei cărți nu i-a mai făcut să izbucnească în hohote de râs. Timpul schimbase multe.

A fost luată Biblia. La început, mama a răsfoit puțin neîndemânatic și nesigur prin ea. În cele din urmă a început cu citirea Evangheliei după Matei.

După cum mi-a povestit mama mai târziu, părinții mei au citit începând de atunci, zile întregi din această carte atât de disprețuită până acum. Scurte întreruperi frecvente slujeau la schimbarea de idei despre cele citite, care îi impresiona până în străfundul lor. Dumnezeu vorbea prin Cuvântul Său inimilor și conștiințelor lor, iar Duhul Său îi conducea să recunoască minunatul har divin din jertfa de Sine a singurului Său Fiu, pentru mântuirea păcătoșilor pierduți. În lumina Cuvântului lui Dumnezeu au văzut totodată ce erau ei înaintea lui Dumnezeu. Așa s-a făcut că ei, înainte să ajungă la primul capitol al Evangheliei după Ioan, îl primiseră amândoi pe Isus Hristos ca Domnul și Mântuitorul lor. Niciun predicator sau oricine altcineva nu le venise în ajutor pentru aceasta. Numai Duhul lui Dumnezeu înfăptuise această lucrare prin Cuvântul lui Dumnezeu.

Samenkörner (Neue Folge 27) 1933

Curând după convertirea sa, tatăl meu a adormit în pace. Înainte de plecarea sa acasă, el a pus-o pe mama să promită că ne va crește pe noi, cei doi fii ai ei, în disciplina și sub mustrarea Domnului. Era dorința sa, ca mama, de îndată ce este posibil, să se întoarcă cu noi în Anglia, ca să nu fim expuși influenței dăunătoare care se impunea în societatea noastră din Galiția. Și așa s-a întâmplat.

Scumpa noastră mamă ne-a crescut ca pe creștini hotărâți în teama de Dumnezeu. Cuvântul Domnului i-a rămas mereu scump și ne-a devenit și nouă scump. Da, nu numai copiii ei, ci și nepoții ei au putut să aibă parte de binecuvântarea care provine dintr-o viață petrecută în dependență de Dumnezeu. Și ei au găsit calea spre Mântuitorul.

---

Titlul original: „Das Buch”
din *Samenkörner (Neue Folge 27) 1933,* pag. 243-246.